

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND McGRIGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українських Робітничих Домах, на розі вулиць Фрітчард і МакГрегора, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.

ЧОМУ ЖОВТОВЛАКИТНІ КОНТРРЕВОЛЮЦІОНЕРИ ТАК НЕ НАВИДАЮТ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ В СРСР.

З легкої руки ріжких європейських контр-революційних брехунів жовтовлакітна преса в Канаді почала писати про "ліквідацію української шкільної організації на Україні".

Наслідок з цього, звичайно, сумний для них, бо нічого такого не сталося. Зліквідували трудящі України контрреволюцію — "свою рідину" й чужу, зліквідували неписьменність серед працюючого населення.

Национальну культуру також розвинули й далі розвивають. І на саму згадку про це жовтовлакітників трясє трясця.

Бо коли УНДО в Західній Україні запродується польській шляхти, то його головний орган, одинокий денник українською мовою на цій Західній Україні — "Діло" не має навіть 2,000 читачів, а в самому лише Харкові є кілька величезних українських щоденних газет, що мають поперек 1,000,000 (одні мільйон) читачів.

Чому ж жовтовлакітні вдумує різні брехні про розвиток української національної культури на Радянській Україні?

Чому ж вона ненавидить того розвитку, що вона його боїться? Чому ж вона його боїться? Тому, що радянська культура є національна по формі, а соціальна, чи інтернаціональна по змістові.

Закордонна контрреволюційна преса розтрубіла була недавно про різні національні ліквідації в Радянському Союзі.

Ці свої брехні вона, звичайно, підсичує не тільки здогадами, але й ріжкими ухилами від правдивої лєнінської лінії в лавах Всесоюзної Комуністичної Партії.

Політика всесоюзної комуністичної партії в питанні національної культури.

Говорили про праві й "ліві" ухили в партії, тов. Сталін у своему докладі на 16-му з'їзді Всесоюзної Комуністичної Партії вдарив і по націоналістичних ухилах, які він назвав "повзучими ухилами".

Ось як схарактеризував т. Сталін ці ухили: "Суть ухилу до великоросійського шовінізму у прагненні обминути національні ріжніщі мови, культури, побуту, у прагненні підготувати ліквідацію національних республік та країв, у прагненні підтримати принцип національного рівноправства й розв'язати політику партії щодо націоналізації апарату, преси, шкіл і інших державних та громадських організацій".

І цим ухилникам т. Сталін відповідає так: "Чи розуміють наші ухилники, що зниклиши тепер національні республіки і краї — це означає позбавити мільйонів маси народів СРСР змоги дістати освіту рідною мовою, позбавити їх змоги заручитися до соціалістичного будівництва."

"Чи не розуміють, що ганяючись за позаними інтернаціоналізмом, наші ухилники потрапили в лапти реакційних великоросійських шовіністів і забули, біжком забули про гасло культурної революції за періоду диктатури пролетаріату, що має одякову силу для всіх народів СРСР, і для великоросії і для невеликоросії".

"Завдання партії в тім, щоб допомогти трудящим масам невеликоросійських народів наздогнати центральну Росію, що пішла вперед, допомогти їм: а) розвинути й зміцнити у себе радянську державність формами, відповідними до національно-побутових умов цих народів;

б) розвинути й зміцнити у себе чинні рідною мовою суди, адміністрації, органи господарства, органи влади, складені із людей місцевих, що знають побут і психологію місцевої людности."

в) розвинути у себе пресу, школу, театр, клубну справу й взагалі культурно-освітні установи рідною мовою.

г) Постановити й розвинути широку сіть курсів і шкіл, як загальноосвітнього, так і професійно-технічного характеру рідною мовою".

Ось як зясує т. Сталін політику партії в національному питанні. Дає т. Сталін вясное суть ухилу до місцевого націоналізму. Він каже: "В чому полягає суть ухилу до місцевого націоналізму? Суть ухилу до місцевого націоналізму полягає в прагненні відокремитися й замкнути в рамки своєї національної шкаралупи, в прагненні зазубувати класові суперечності внутрі своїй нації, в намаганні оборонитися від великоросійського шовінізму, відходчи від спільного потоку соціалістичного будівництва, в прагненні не бачити того, що зближає і з'єднує трудящі маси націй СРСР і бачити тільки те, що може їх відділити одно від одного. Ухил до місцевого націоналізму відбиває незадоволення класу, що відживають, раніше пригноблених націй з режиму диктатури пролетаріату, їхні прагнення відокремитися в свою національну державу й встановити там своє класове панування. Небезпека цього ухилу полягає в тому, що він культивує буржуазний націоналізм, послаблює єдність трудящих народів СРСР і грає на руку інтернаціоналістам."

Така суть ухилу до місцевого націоналізму. Завдання партії полягають в тому, щоб рішуче боротися з цим ухилом і забезпечити умови, потрібні для інтернаціонального виховання трудящих мас народів СРСР".

Ця відповідь т. Сталіна й партії, на чолі керівництва якої він стоїть, є не тільки націоналістичними ухилникам внутрі партії, але усім контрреволюціонерам — чи російського чи українського пошибу. Всі скавунілія й брехні жовтовлакітників тут — це от як би маленьке собачка гавкала на слоня. Великий соціалістичний шлях, що ним йде Радянський Союз, а разом з ним і Радянська Україна, ніякими лайками та брехнями ніхто не загатиє.

Зрештою, хіба тільки на Радянський Союз так відають жовтовлакітники? Погляньте, що вони пишуть про визвольний рух китайських робітників і селян! Адже ж китайські робітники й селяни не зачіпають України. Чого на них з такою скаженою злобою нападає жовтовлакітна преса в Канаді?

Тому, що тут мова йде про класові інтереси. І хоч жовтовлакітні своїх концесій в Китаю немає, то зате ж мають їх там ті пани, костюмами яких живиться жовтовлакітні.

Вони "балія", якими керує командний склад фашистської міліції та попи. Записують дітей до цих загонів фактично примусово. Із загонів "балія" діти переходять до юнацьких загонів "авангардистів", підготовчої школи для фашистської міліції. Серед "балія" й "авангардистів" провадять широку "культурно-освітню" роботу, наскрізь пройняту фашистським шовіністично-імперіалістичним і католицьким духом. За офіційними даними на 28 березня 1928 р. до загонів "балія" належало 954,903 душ, а до "авангардистів" — 395,708. До дитячих і юнацьких загонів прикріплено 200,000 інструкторів, 16,000 начальників загонів, 2,572 санітарів і 1,035 поплів. Фашизм разом із тим провадить енергійну роботу щодо милітаризації шкіл та університетів.

Нарешті уся система підприємничо-робітничих організацій "корпорацій" підлягає урядові і суттю своєю являє собою дальший розвиток системи військово-промислових комітетів, які утворилися під час імперіалістичної війни в багатьох капіталістичних країнах, у тім числі й у царській Росії.

Муссоліні та інші фашистські провідники не раз отверто визнавали, що так звана фашистська корпоративна система має за завдання "дисциплінувати робітничу класу в Італії", щоб допомогти італійському імперіалізмові в справі завоювання зовнішніх ринків та прибуткових колоній.

З усього наведеного ясно, яку небезпеку для миру являє фашизм. Безконтрольний орудуєчи ресурсами країни з людністю понад 40 мільйонів, маючи величезний апарат для державного примусу, спираючись на мільйонну фашистську партію та на фашистську міліцію, знищивши всі організації робітничої класи та замінивши відповідними фашистськими організаціями, монополізуєчи усі гадузи обслуговування широких мас та всі форми культурно-освітньої роботи, фашизм має величезні можливості для внутрішнього матеріального й ідеологічного готування Італії до війни та для провадження агресивної імперіалістичної зовнішньої політики.

Фашизм бере активну участь у дипломатичному концерті та в складних інтригах великих держав. Він свої погляди зверлює до колоній північної, центральної й західної Африки, до Близького Сходу, до Балканів. І скрізь його інтереси стикаються з інтересами інших імперіалістичних хижаків, що вже встигли захопити в цих краях країні позиції. А тому його зовнішня політика має особливо розлючений і агресивний характер.

У Харкові будують новий електротехнічний інститут. Українська промисловість, до строго вичувача брак вищих кваліфікованих кадрів, зокрема в електрондприємствах. Темпів готування інженерів та техніків відстають від темпів зростання цієї гадузи промисловости. Тому нині будують великий корпус, в якому ростачується воєнні новий електро-технічний інститут.

В новому інституті будуть 14 великих аудиторій, кілька великих та добре устатованих лабораторій, наукових кабінетів.

У старому електро-факультеті цього року приймали по 50-60 студентів. Новий вже першого року свого існування прийме 550 студентів, переважно українських.

У вересні будівлю закінчатимуть. Новий інститут разом з устатованнями коштують майже 2 мільйонами карбованців. Шостого року інститут буде випускати сотні кваліфікованих керівників електробудівництва.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектовують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологічного готування до війни. Фашистська партія і особливо фашистська міліція є найважливіший чинник у цьому готуванні. Тоді, як регулярна армія має 252,179 бійців та 41,182 офіцери, фашистська міліція (що складається тільки з членів фашистської партії) має 261,814 рядових членів і 47,014 осіб командного складу. Фашистська міліція є важлива підпора фашистського ладу й разом осередок військової пропаганди. На неї покладає військове готування молоді й дітей. З неї укомплектують загоны для колоніальних експедицій. Підчас війни вона ввійде до складу регулярних військових частин, щоб створити там конче потрібне "піднесення бойового ентузіазму", і звисно, щоб здійснювати політичний контроль та шпигунство в самій армії.

Фашизм організував незвичайно широкую сітку організацій для військового готування дітей і молоді. Дітей організують у фашистські дитячі за-

розвиткові своєї металургії, даючи великі субсидії, військові замовлення та запроваджуючи високе мито на довзіне залізо. Тих самих заходів вживають і щодо інших галузів промисловости, особливо хемічної, будівництва й розвитку якої провадить переважно з поглядом готування війни.

Аграрну політику уряду, що намагається переважно збільшити продукцію хліба, чимдалою мірою проказує намагання забезпечити Італію власним хлібом на випадок війни. Хоч цілком очевидно, що італійська промисловість і сільське господарство неспроможні прогледувати більше, ніж 40 мільйонів людности, Муссоліні організує "кампанію за збільшення народжень", признаєчи премію для родин, що мають багато дітей, та запровадив податки на нежонатих. Італія, за підрахунками Муссоліні, повинна дати підчас майбутньої війни не менше як 5-мільйонну армію. З тих самих міркувань фашизм всіляко утруднює еміграцію безробітних робітників і селян з Італії.

Необмежена диктаторська влада, що її має фашизм в Італії, дозволяє йому розгорнути величезну роботу в справі ідеологі